

Пролог

Скільки існував цей світ, існували й Відьми. Вони чаїлися в закутках цієї планети. Вони варили темні зілля у казанах і мчали небом на своїх мітлах. Вони ретотали. Вони проклинали. Вони заводили котів.

Більшість людей вважає, що Відьми дуже злі, з тими їхніми пошарпаними чорними сукнями, гостроверхими капелюхами і гачкуватими носами, але це здебільшого нісенітниця і насправді лише половина історії. А правда ж — для тих, хто її шукає — криється глибоко під трубами раковини...

Пірна́й у рако́вину!

У день, коли почалася ця історія, фею Френ було б дуже важко помітити. Так, може, її сукня й була пишною, а волосся — супероб'ємним, але сама вона заледве більша, ніж картоплинка.

Френ повільно крокувала газоном, тримаючи перед собою великий зів'ялий лист. Вона не хотіла, щоб власниця саду побачила її, тому що міс Гекс була жахливою старою жінкою з похмурим обличчям і черевиками сорок четвертого розміру. Якби вона побачила Френ, то негайно б розчавила її.

Френ та її лист мали завдання. У сараї в кінці саду міс Гекс чекало децю дуже важливе. А точніше — дівчинка на ім'я Ельма Дивакві.

— Ти! — сказала Ельма, вказуючи на слимака, що саме переповзав стару кам'яну раковину. — Ти будеш зіркою мого шоу! Гратимеш Беріл — амбітну танцівницю із сильною гикавкою.

Ельма провела в сараї вже кілька годин. Зла міс Гекс була її опікункою, скільки Ельма себе пам'ятала, і дівчинка швидко навчилася триматися від неї якнайдалі. Якби вона цього не робила, стара змусила б латати діри в тих її огидних сукнях, які викликають сверблячку. Або бігати туди-сюди по саду в її гігантських потворних черевиках, поки сама вигаркувала щось на кшталт: «ШВИДШЕ!» і «ОЙ, ТИ ПЕРЕЧЕПИЛА-СЯ?» — з вікна кухні.

Ельма посвітила ліхтариком на слимака.

— Ти станеш найкращим актором, якого бачив світ! — вигукнула вона.

Побачивши це, Френ зітхнула.

Не тому, що нарешті знайшла Ельму після тривалої небезпечної подорожі, яка майже закінчилася тим, що фею ледь не з'їв собака.

Ні, Френ зітхнула, бо обожнювала все пов'язане з акторством!

Попри маленький зріст, Френ посідала значне місце у світі шоу-бізнесу. Усі називали її Фантастичною Феєю Френ (таке вона собі вигалада ім'я).

Вона була ведучою багатьох телевізійних шоу, які здобули численні нагороди (наприклад,

«Кулінарія для крихітних людей» чи «Мухобійка та оплески»), і зіграла головну роль у фільмі «Блискуча Сью» — трагічній драмі про крихітну жіночку на ім'я Сью, якій на волосся потрапили блискітки, що їх ніяк не вдавалося позбутися.

— Актором, кажеш? — мовила Френ, від чого Ельма підстрибнула.

Ельма з розтуленим ротом дивилася на маленьку істоту, що крокувала до неї сараєм, а тоді дуже незграбно, з гучним кректанням, видерлася по ніжці Ельминого вірного старого крісла-гойдалки.

Френ простягла руку:

— Дуже рада познайомитися з тобою, Ельмо! Ти мені скажи, я ж правильно вимовляю твоє ім'я? Ти ж Ельма, а не Альма, еге ж? Так я і думала! Я дуже добре знаюся на іменах і взагалі на абсолютно всьому. Я — Фантастична Фея Френ, але ти можеш називати мене просто Френ. Або фантастичною. АЛЕ НІКОЛИ НЕ НАЗИВАЙ МЕНЕ ПРОСТО ФЕЄЮ! Ненавиджу це.

Ельма, ясна річ, вирішила, що божеволіє. Або що спить.

Вона примружилася на маленьку дамочку з великою шевелюрою, а потім, щоб заспокоїтися,

подивилася на слимака, але той повз геть по підлозі, ніби точно знав, хто така Френ, і намагався втекти.

— Я не думаю, — сказала Френ, вказуючи на слимака, — що йому варто грати головну роль. Він слизький тип, ще й не дуже уважний.

Френ похитала ногою, і на голові слимака з'явилася така ж зачіска у вигляді бджолиного вулика, як у неї самої.

— Ну, так *набагато* краще, — сказала вона.

Ельма запанікувала — у слимака було *волосся*! Не якась налипла волосина, а ідеально доглянута зачіска! Це була миттєва реакція, але одним рухом руки вона змахнула фею геть із крісла-гойдалки.

Френ зашпорталася в повітрі, намагаючись віднайти рівновагу.

— Ти що, мене щойно *змахнула*? — кинула вона. — Це найгірша образа!

Ельма намагалася не дивитися їй в очі й натомість зосередилася на слимакові. Дівчинка не була впевнена, але дуже скидалося, наче він хитав до неї головою.

— ВІДЬМАМ ЗАБОРОНЕНО ЗМАХУВАТИ ФЕЙ! ЦЕ ЗАКОН! — провадила далі Френ.

— Вибач! — крикнула Ельма. — Я не думала, що ти справжня! Я думала, що ти — лише моя уява! Не треба називати мене відьмою.

— Треба, — сказала Френ, висячи в повітрі перед Ельмою, вперши руки в боки, — тому що ти вона і є.

— Хто я є? — перепитала Ельма.

— Відьма. Хто ж іще? — сказала Френ, а тоді крутнулася в повітрі, заплуталася крилами у своїй пишній сукні та здійснила аварійне приземлення на підлогу.

— НІКЧЕ-Е-ЕМО-О-О! — пролунав крик з іншого боку саду. — Виходь із сараю. Твоя вечеря готова!

Ельма знервовано глянула у вікно.

— Якщо ти справжня, хоча я досі в цьому не переконана, тобі краще піти зараз. Міс Гекс — жахлива стара жінка, яка робитиме з тобою жахливі огидні вухощипальні речі.

Френ проігнорувала її, далі крутячись у повітрі.

— Що в тебе на вечерю?

— Сирна вода, — зітхнувши, сказала Ельма. — На вечерю завжди сирна вода.

Френ на мить задумалася:

— І як же робиться ця сирна вода?

— Береш шматочок старого пліснявого сиру та кидаєш його в окріп, — сказала Ельма з таким виглядом, наче її от-от знудить.

Френ злетіла нижче й приземлилася на раковину.

— Ну, боюся, що в Шик-Пшику немає сирної води — у нас здебільшого лише тістечка.

Ельма витріщилася на фею:

— В якому вжику?

— У Ши-и-и-и-ик-Пши-и-и-и-ику! — проспівала Френ, розмахуючи руками в повітрі.

Ельма знизала плечима:

— Ніколи не чула про таке.

— Але ж ти відьма, — сказала Френ.

— Я не відьма! — вигукнула Ельма.

— Ой, ще й ЯКА!

— А от і ні!

— Та відьма, відьма, — сказала Френ, киваючи головою. — Навіть твоє ім'я говорить про це.

На цих словах вона махнула своїм крихітним пальцем — і по кімнаті розлетілася хмаринка блискучого пилу.

«Я ЕЛЬМА ДИВАКВІ», — склався він у слова.

А тоді пил замерхтів і заходився перебудуватися в щось нове: